

Tapasztalatok - hírek - Üzenetek gyermekeknek

A gyermekek részre,
2011/III

III negyedév

NYUGAT-KÖZÉPAFRIKAI DIVÍZIÓ

Kedves szombatiskolai vezetők!

Ebben a negyedévben a Nyugat-középfrikai Divízió mutatkozik be nekünk, ahova a következő országok tartoznak: Benin, Burkina Faso, Kamerun, Zöld-foki szigetek, Közép-Afrikai Köztársaság, Csád, Elefántcsontpart, Ekvátori Guinea, Gabon, Gambia, Ghána, Guinea, Bissau-Guinea, Libéria, Mali, Mauritánia, Niger, Nigéria, Kongó Köztársaság, Szenegál, Sierra Leone és Togo.

A Nyugat-középfrikai Divízió 329.647.000 ember otthona, amely közül majdnem 835 ezer adventista. Ez azt jelenti, hogy átlagban 395 emberre jut egy adventista hívő.

Ebben a negyedévben a 13. szombatiskolai adományunk hozzájárul:

- A ghánai Walley View Egyetemi Központ imaházának felépítéséhez;
- A kameruni adventista Cosendai egyetem Természet-tudományi karának felépítéséhez;
- A gyermekek iskolai felszerelésének beszerzéséhez, amely divízió-szerte az evangélium hirdetésének eszközévé válik.

Nyelvtanulás

Az énekeket és a francia szavakat megtaláljátok a [www. AdventistMission.org](http://www.AdventistMission.org). Weboldalon. Kattintsatok a „Resources“ majd a „Children’s Activities“ címekre. Itt még sok más tevékenységet is találtok, többet mint a kinyomtatott hírekben.

Adománygyűjtés

Adománygyűjtéshez használd a szárított tökből készített edényt, vagy készíts egyedül valamit papírból, ruhaanyag és ragasztó segítségével. A weboldalon ehhez is találsz utasításokat, a Children's Activities cím alatt. Miután imaházépítésről van szó, készíthettek imaházalakú adománygyűjtőket, a weboldalon levő útbaigazítások szerint, ezzel is bátorítva a gyerekeket, hogy a negyedév folyamán takarékoskodjanak az imaházépítésre.

- Az Adventist Mission DVD, ebben a negyedévben, az Azerbajdzsánban, Grúziában és Oroszországban felvett történeteket tartalmazza, amely között van egy történet, külön a gyermekek részére. Kérjétek egy DVD-t a prédikátortól és nézzétek meg.
- Hívjatok vendéget, olyan személyt, aki valamilyen dél-ázsiai országban élt, hogy látogasson el a gyermekosztályba, és beszélgessen a gyerekekkel. Kérjétek meg, hozzon valamilyen jellegzetes tárgyat, amit a gyerekek megnézhetnek, megfoghatnak.
- Díszítétek a termet képekkel, amelyeket folyóiratokból vagy turistalapokból vágtatok ki. Vagy fekete, keményebb papírból kivágott, afrikai állatok árnyképével.
- Még több aktivitás. Látogassatok el a www.AdventistMission.org weboldalra. Kattintsatok rá a „Resources“-re, majd a „Children's Activities“-re. A megfelelő hónapnál megtaláljátok az aktuális tevékenységeket a gyermekek számára, mint amilyen a nyelvtanulás, énektanulás, receptek, játékok és más tevékenységek, amelyeket ki is nyomtathattok a gyermek-szombatiskola részére. Menjétek a „See It, Say It“ MP3-as hangváltozatára, ahol meghallgathatók, hogyan kell kiejteni bizonyos szavakat, amelyeket ebben a negyedévben szeretnétek megtanulni.

1. Sok baj van Gladesszel

Vanessza és Glades egy nyugat afrikai országban, Kamerunban él. *(Mutasd meg Kamerunt a térképen.)*

Vanessza szomorú volt. A legjobb barátjánője, Glades (Glédisz), meghívta őt a születésnapjára ünnepségre. Amikor azonban Vanessza semmit nem evett abból, amit Glades anyukája felszolgált az ünnepségen, Glades anyukája nagyon izgatottnak látszott. És mintha Glades is haragudott volna Vanesszára.

Ekkor Vanesszának egy ötlete támadt. Elvitte a Bibliáját az iskolába, hogy megmutassa Gladesnek, miért nem ette meg a disznóhúst. „Isten nem akarja, hogy tisztátalan állat húsát együk“, magyarázta neki Vanessza. Ekkor mutatott neki a Bibliából néhány ide vonatkozó igehelyet. Glades azonban nem akarta őt meghallgatni.

Gyermekszombat

Közeledett a gyermekszombat, Vanessza pedig szorgalmasan gyakorolta a szöveget, hogy fejből elmondhassa, és az énekeket, amelyeket a gyerekek erre a szombatra terveztek elénekelni. Gladest is meghívta a gyermekszombati műsorra. „A teljes műsort a gyerekek készítették el“, dicsekedett Vanessza. Felkeltette benne az érdeklődést, ezért Glades megkérdezte az anyukájától, hogy elmehet-e. Anyukája elengedte.

Gladesnek nagyon tetszett a gyermekek műsora: az éneklés, a bibliaversek, és hogy a prédikációt is a gyerekek tartották! Az istentisztelet után Vanessza megkereste Gladest. „Tetszett a gyermekműsor?“, kérdezte izgatottan. „Ó, kitűnő volt“, mondta Glades. „Még sohasem láttam ilyet, hogy a gyermekek is részt vesznek az istentiszteleti műsorban!“

A kislányok elsétáltak Glades házáig. „Ó, anya“, szólt Glades, „Csodálatos volt a műsoruk! Bibliaverseket szavaltak fejből, sőt még a prédikációt is a gyerekek tartották. Ismét el akarok menni Vanessza gyülekezetébe!“ Egy pillanatig gondolkodott, majd így szólt: „Anya, nálunk miért nem szerepelnek a gyerekek a felnőttek műsorában?“

Glades anyukája rosszalotta, hogy a kislányának jobban tetszik Vanessza egyháza, mint a sajátjuk. Ezért azt mondta Gladesnek, hogy

többet nem mehet el Vanessza gyülekezetébe. Sőt azt is megtiltotta neki, hogy barátkozzon Vanesszával, és a vallásról beszélgessen vele.

Sok baj van Gladesszel

Vanessza észrevette, hogy Glades szomorkodik. „Anya nem engedi, hogy barátkozzunk, és hogy a vallásról beszélgessünk“, panaszkodott neki Glades. S akkor egyszerre csak kihúzta magát, mint mindig, amikor valamilyen ötlete támadt. „Tudom, mit kell tennem“, szólt Vanesszához. „Rimánkodni fogok, meg könyörögni neki, amíg el nem enged. Biztos, hogy el fog engedni!“ Glades egyecske volt, és sokszor megkapta, amire vágyott. Most éppen arra vágyott, hogy elmehessen a gyermek-szombatiskolába!

Vanesszát ez elszomorította. „Nem teheted ezt az édesanyáddal“, mondta neki Vanessza. Glades azonban már elhatározta mit tesz.

Vanessza ez után behívta magukhoz Gladest, hogy elbeszélgessen az anyukájával a szófogadás fontosságáról.

Vanessza anyukája gyengéden elmagyarázta Gladesnek, hogy tisztelettel kell beszélni az anyukával, és szót kell neki fogadni. Majd Vanessza anyukája felkínálta, hogy beszél Glades anyukájával. Így mindnyájan elindultak Glades háza felé. A kislányok bocsánatot kértek Glades anyukájától, amiért megszorították. „Nagyon sajnálom, hogy ha Glades tiszteletlenül szólt valami miatt, aminek én vagyok az oka. Kérem, bocsásson meg“, mondta Vanessza Glades anyukájának. Glades is bocsánatot kért az anyukájától, amiért tiszteletlen volt.

Váratlan változások

Milyen boldog volt Glades, amikor az anyukája megengedte neki, hogy eljárjon Vanesszával a szombatiskolába! Elkezdte fejből tanulni a bibliaverseket, és mindig elmesélte az anyukájának a történeteket, amelyeket a szombatiskolában hallott. Glades anyukája észrevette, hogy a kislánya tisztelettudóbb, és sokkal engedelmesebb. Azon töprengett, mivel járult hozzá Vanessza egyháza ahhoz, hogy Glades megváltozzon.

Egyiknap Glades anyukája elújságolta a kislányoknak, hogy ő is járni fog a szombatiskolába. A kislányok átölelték, és bizonygatták,

hogy biztosan tetszeni fog majd neki Vanessa gyülekezetében. Glades anyukája többször elment a kislányokkal az imaházba, s amikor az ifjúsági osztály evangéliumi sorozatot tartott, Glades anyukája is átadta a szívét Istennek.

Vanessa nagyon boldog, hogy hitéről bizonyosságot tett Gladesnek, mert ma már Glades és az anyukája is tudják, hogy Jézus szereti őket, és örökre a Barátjuk akar lenni.

Mi is misszionáriusok vagyunk, amikor másoknak Jézusról beszélünk, meg amikor átadjuk missziós adományainkat, mert ennek segítségével még sokan megismerhetik Jézust. Akkor is misszionáriusok vagyunk, amikor imádkozunk, hogy az emberek átadhassák szívüket Jézusnak. Tehát három módja is van annak, hogy misszionáriusokká váljunk.

Néhány adat – Kamerun

- Kamerun az Atlanti óceán partján fekszik, közel az ekvátorhoz. Kamerunban trópusi éghajlat uralkodik.
- Az őserdőkben és a síkságokon sokféle vadállat él, például: különféle majomfajták, antilopok, oroszlánok, elefántok, sokféle madár és kígyó.
- A kameruniaknak saját nyelvük van, és az emberek nagy része ezen a nyelven beszél, a hivatalos nyelv azonban az angol és a francia.

2. Kígyó! Kígyó!

Klaudia most nyolc éves. A Kamerun központi részében elhelyezkedő adventista egyetemi központ területén él. Néhány kilométerre van a legközelebbi várostól, és éppen az őserdő szélén található. Az őserdőben viszont az élet tele van meglepetésekkel.

Kígyó!

Egyik este Klaudia anyukája odament az ajtóhoz, hogy becsukja. Különbösen az ajtó mögött tartották a cipőket.

Amikor az anyuka behajtott az ajtót, látta, hogy a cipők között valami mozog. Hirtelen felkiáltott: „Kígyó! Kígyó!”

Klaudia és a fivérei az asztalnál olvastak. Amikor az anyjuk felsikoltott, azonnal a székre ugrottak, arra az esetre, ha mérges kígyóról van szó. Az anyukájuk fogott egy botot, ami a keze ügyében volt, a kígyóra vágott, de nem sikerült neki agyonütnie.

A szomszédember meghallotta a kiáltását, és azonnal átszaladt hozzájuk egy sarlófélével, amellyel az emberek fűvet szoktak vágni. Benyitott és megkérdezte: „Hol az a kígyó?” A gyerekek az ajtó mögötti cipőkre mutattak. Az ember belépett, és szólt Klaudia anyukájának, hogy lépjen el onnan.

Az anyuka ellépett onnan, a szomszéd meg felemelte a sarlót, hogy a kígyóra vágjon. Egy csapásra sikerült neki elintézni a kígyót. Felemelte a sarlóval, és kivitte.

Ekkor látták, hogy mérges kígyó volt. Megköszönte a szomszédnak, és becsukta utána az ajtót.

Veszélyes kígyó

Az anyuka még mindig remegve nézett a gyerekekre. „Meg is marhatta volna valamelyikünket ez a mérges kígyó”, mondta nekik. „Biztosan a nyitott ajtón át kúszott be. Nem szabad többet nyitva hagynunk az ajtót.”

A gyerekek bólogattak, miközben leereszkedtek a székről. „Isten megoltalmazott bennünket”, közölte Klaudia. „Ő segített, hogy meglásd a kígyót, és a szomszédnak is, hogy a segítségünkre siessen és gyorsan elintézzze.”

Néhány perc múlva az apukájuk is hazaért a gyerekek megizgatottan mesélték neki találkozásukat a mérges kígyóval. Ekkor az egész család letérdelt, és hálát adott Istennek az oltalomért.

Fontos lecke

„Afrikában sok mérges kígyó él”, meséli Klaudia. „Az őserdőben élnek, és a magas fűben rejtőzködnek. Rágcsálókra vadásznak, egereket, patkányokat esznek, de a mérgük miatt veszélyesek az emberre. Ezért óvatosnak kell lennünk.

Az ördögtől is óvakodnunk kell. Ő is igyekszik bejutni hozzánk, és megmarni bennünket a bűn méregfogaival. Jézus megoltalmaz

bennünket a sátántól, ha úgy döntünk, hogy az Ő oltalma alatt fogunk élni. Állandóan óvakodnunk kell a sátántól, nehogy rabul ejtsen és bűnre csábítson bennünket.“

Gyerekek, Klaudiának igaza van! A sátán még a mérges kígyótól is veszélyesebb. Óvatosnak kell lennünk, kerülnünk kell az ő területét, és másokat is figyelmeztetnünk kell a veszélyre. Azt is el kell mondanunk másoknak, hogy Isten megoltalmazhat bennünket a sátán gonosz szándékaitól, és attól, hogy ártson nekik. Ezt megtehetjük azáltal, hogy a barátainknak beszélünk Isten szeretetéről, vagy úgy, hogy hetente átadjuk missziós adományainkat. Így még sok felnőtt és gyermek találhat oltalmat Jézusnál.

Néhány adat – Kamerun

- Kamerunban sokan, akik vidéken laknak, azt esznek, amit maguk meg tudnak termelni. A leggyakoribb élelmiszert a kukorica, a kaszava (főzelékféle, amely leginkább a krumplira hasonlít), a földimogyoró, a jam (édesburgonya) és a plántain banán, amely a főzelékfélék családjába tartozik.
- Leginkább gabonaféléket főznek, vagy valamilyen keményítőt tartalmazó gyökereket, amelyekből pürét készítenek, és főzelékkel tálalnak. A hús és a rizs luxuscikknek számít, amelyhez még a vidéki emberek is, akik állattenyésztéssel foglalkoznak, csak ritkán jutnak. A falusi gyerekek sokat segítenek a szüleiknek. A kislányok vízéért mennek, a fiúk kiterelik a jószágot a legelőre.

Aktivítás

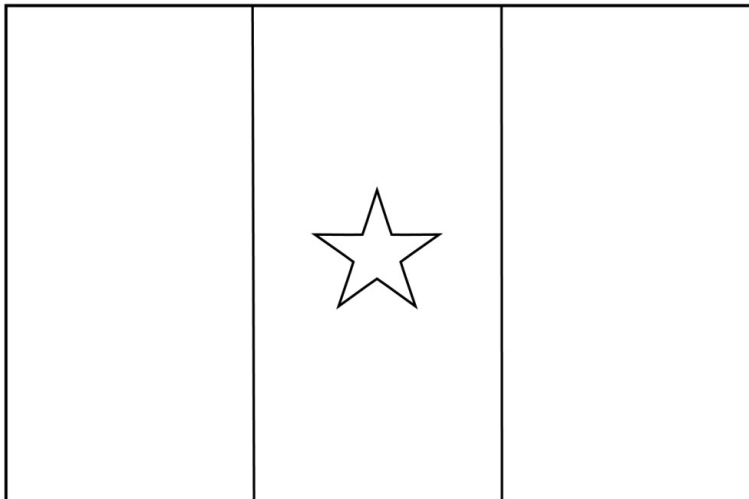
Kamerun zászlója

A baloldali sáv zöld.

A középső sáv piros.

A jobboldali sáv sárga.

A csillag: sárga.

3. Patrícia imája

Patrícia Kamerun központi részében él. (Mutasd meg a térképen.) Olyan, mint sok más kislány – szeret játszani, barátnőkkel beszélgetni. De azért mégis van valami, amiben különbözik másoktól. Patrícia HIV vírussal fertőzött kislány, és emiatt gyakran rosszul van. Két évvel korábban édesanyja AIDS betegségben halt meg, ami összefügg a HIV-vírusfertőzéssel.

Nehéz élet

Amikor meghalt az anyukája, a nővérével együtt a nagyanyjához költözött. Az apukájuk nem tudta fizetni nekik az adventista iskola tandíját, ezért egy közeli állami iskolába íratta be őket.

De Patrícia állandóan könyörgött a nagyanyjának és az apukájának, hogy adventista iskolába szeretne járni. „Az állami iskolában nem barátkoznak velem a gyerekek, mert fertőzött vagyok“, mondta nekik Patrícia. „A tanítók és a diákok az adventista iskolában nem csúfolnak. Mindannyian imádkoznak értem. Ha nem érzem jól magam, vagy segítségre van szükségem, akkor segítenek, vagy szólnak a tanító néninek. Kérlek benneteket, engedjétek, hogy adventista iskolába járjak.“

Végül az apuka és a nagyanya megengedték Patrícianak, hogy adventista iskolába járjon. „Szeretek az adventista iskolában“, meséli nekünk. „Amikor jól érzem magam, éppen olyan vagyok, mint bármelyik gyerek az osztályból. Amikor rosszul vagyok, a gyerekek és a tanító néni segítenek.“

Patrícia apukája nem mindig tudja kifizetni a tandíjat. A kislány állandóan azért imádkozik, hogy Isten módot találjon arra, hogy továbbra is adventista iskolába járhasson.

A megtanult leckék

Patrícia szeret a gyermek-szombatiskolában. Legjobban szereti hallgatni a bibliai történeteket. „Leginkább Mózes történetét kedvelem“, árulta el nekünk a kislány. „Miótan megszületett, kosárba rejtették, és a fáraó lánya talált rá. Isten megoltalmazta őt a haláltól, mert az édesanyja imádkozott érte.“

„Isten nagyon szerette Mózes“, mondja mosolyogva Patrícia. „Külön feladattal bízta meg. Tudom, hogy Isten engem is szeret, és a számomra is van feladata. Isten fel tud engem használni arra, hogy általam még sokan megismerjék Őt. Nem tudom, hogy fog ez megtörténni, de tudom, hogy megteszi.“

Jézusért végzett munkánk

Patrícia azért mesélt nekünk az életéből, hogy tudjuk, hogy ha vannak is gondjaink az életben – ha betegek, vagy szegények vagyunk, vagy más gondjaink vannak – Isten akkor is velünk van, és segít nekünk. „Bízzatok Istenben, és magasztaljátok Őt“, üzeni a kislány. „Legyetek szófogadók és engedelmesek a tanáraitoknak és a szüleiteknek. Támogassátok azokat, akik gondoskodnak rólatok. Amit

csak cselekszetek, Jézusért tegyétek. Így majd mások is megtudják, hogy Jézus él a szívetekben.“

Patrícia egy okos kislány. Azt is tudja, hogy nem Isten tette őt beteggé, de Ő felhasználhatja a betegséget arra, hogy megtanítsa az embereket szeretni egymást, és egymásról gondoskodni. Így tudunk fényeskedni Jézusért. Úgy is világíthatunk még Jézusért, ha hetente átadjuk missziós adományainkat. Adományaink segítségével iskolák épülnek, amilyen Patrícia iskolája is. Így majd sokkal több gyerek fogja megszeretni Istent, és megtanul, szolgálni Istennek.

Missziós sarok

- Az AIDS egy nagyon súlyos betegség, amelytől Afrikában és világszerte naponta ezrek halnak meg. Így sok gyermek marad árván.
- A HIV-fertőzött gyermekeket a többi gyerek gyakran megveti és elkerüli, nehogy megfertőződjön. Patrícia nagyon hálás azért, hogy az adventista iskolában a tanárok és a diákok nem kerülik őt, hanem igyekeznek mindenben segíteni neki.
- Imádkozzatok Patríciaért és az osztálytársaiért, akik ilyen nehéz körülmények között igyekeznek Jézust követni.

Aktivitás

Beszéljünk franciául

Kamerunban a francia és az angol nyelv a hivatalos. A hangsúlyos szótagokat nagybetűkkel írtuk.

Szavak	Kiejtése
Áldott szombatot	bon SZÁ-bá
Jó napot!	bon-ZSUR
Kérem	szil-vu-PLÉ
Köszönöm	mer-SZI

Igen	ui
Nem	no
Viszontlátásra	o-rö –VUÁR

4. Rodrigó új iskolája

Rodrigó olyan családban nőtt fel, amely ritkán járt templomba. Egyik nap megtudta, hogy az apukájának új felesége van. Rodrigó anyukája annyira megharagudott, hogy azonnal elköltözött. Rodrigót és a nővérét a nagybácsihoz küldte, hogy ott éljenek.

Rodrigó nem tudott iskolába járni, mert az anyukája nem tudta kifizetni a tandíjat. Az év végén mégis letette a vizsgákat, és egy osztállyal feljebb jutott. Az anyukája elintézte, hogy az iskola területén lakjon egy családnál, és onnan járhasson iskolába.

Váratlan ima

Rodrigó semmit sem tudott az adventistákról, és amikor első ízben vett részt a szombatiskolában, valaki megkérte, hogy ő imádkozzon. Rodrigó csak a Miatyánkot tudta, ezért gyorsan elhadarta. Leesett a kő a szívéről, amikor látta, hogy senki sem nevette ki.

Rodrigó meg akart tanulni imádkozni, még mielőtt ismét felszólítja valaki! Figyelmesen szemlélte az imádkozókat, és megkérte a neki otthont adó család tagjait, tanítsák meg imádkozni. Ők örültek, hogy segíthetnek. Meghívták őt, hogy esténként vegyen részt a családi áhítaton, és így Rodrigó hamarosan sok mindent megtanult Jézusról.

A fiú elkezdett rendszeresen imádkozni. Először is a családjáért imádkozott – a szüleiért és a nővéréért. Amikor megtapasztalta, hogyan válaszol Isten az imáira, még több bizalommal fordult Isten felé.

Sok újdonság

Egyik nap Rodrigó rájött, hogy a család, akinél lakik, nem fogyasztja a disznóhúst. Megkérdezte őket, hogy milyen okból kifolyólag nem eszik, s erre a családfő felnyitotta a Bibliát, és megmutatta a fiúnak a tiszta és tisztátalan állatokról szóló isteni rendelkezést. Rodrigó elolvasta a szövegeket, a családfő pedig

röviden elmagyarázta neki. Rodrigó megértette, hogy bizonyos élelmek egészségtelenek.

A szünidő alatt Rodrigó az anyjánál volt. Az anyja viszont disznóhúst is készített, ő meg rá sem bírt gondolni arra, hogy egyen belőle. Édesanyja megkérdezte, hogy miért nem eszik az ételből, Rodrigó megmutatta neki a Bibliából, hogy a disznóhús egészségtelen (tisztátalan).

Rodrigó, az édesanyja halála után, még két évig járt az adventista iskolába. Nagyon sajnálta, hogy többé nem tehet az anyjának bizonyosságát a hitéről. Magányosnak érezte magát, de a szíve legmélyén tudta, hogy nem elhagyott. Van családja, amely gondoskodik róla, szinte ugyanúgy, ahogy a saját gyermekükre gondoskodnak. A barátai és a tanárai is szeretik Istent, és az iskolában emiatt egész családias légkör uralkodik. És ott, az iskolában, Rodrigó átadta a szívét Istennek.

Amikor Rodrigó a szünidőben meglátogatja az apját és a nővéreit, mindig beszél nekik arról, amit megtanult Istenről. „A nővéreimet megtanítom az énekekre, amelyeket az iskolában tanultam“, meséli. „Édesapámmal csak most kezdek összebarátkozni. Neki is szeretném elmondani, amit az iskolában tanulok, csak félek, hogy még nem hallgatna meg. Kérlek benneteket, imádkozzatok azért, hogy édesapám, nővéreim és a mostohaanyám átadja szívét Istennek.“

Missziós sarok

- Kamerunban 108.400 adventista hívő van. Kamerunnak 19 millió lakója van. Ez azt jelenti, hogy minden 175. személy adventista.
- Ez egy örömteljes szám, de még így is sokan vannak olyanok, akiknek hallaniuk kell Isten szeretetéről, hogy elfogadhassák Jézust személyes Megváltójuknak.
- Imádkozzatok azért, hogy a hívők Kamerunban bizonyosságot tehessenek minden ismerősüknek. Imádkozzatok azért, hogy az adventista iskola tanárai hozzáférközhessenek az Isten szeretetét nem ismerő diákokhoz és családjukhoz.

Aktivitás

Számoljunk franciául

egy	ö
kettő	dő
három	trua
négy	katr
öt	szenk
hat	szis
hét	szet
nyolc	uit
kilenc	nöf
tíz	disz

5. Dániel kalandjai

Dániel nyolc éves. Togóban született. (Mutasd meg a térképen.) Később Beninbe költöztek, mert édesapja ott szolgált, mint prédikátor. (Mutasd meg Benint, Togótól éppen keletre.) Akkor a misszió meghívta Dániel apukáját, hogy végezze el a teológiai iskolát Kamerunban, ezért ismét költözniük kellett. (Mutasd meg Kamerunt a térképen.)

Hitutazásuk

„Édesapámnak nagy hite van“, mondja Dániel. „Költséges az élet Kamerunban, mialatt ő tanul. De apa azt mondta, hogy Isten majd gondoskodik rólunk, és ez így igaz.”

Több mint négy napig tart az út autóbusszal Kamerunig, és maga az utazás sem veszélytelen. Imádkoztunk, és Isten segített édesapámnak, hogy megtalálja a módját, hogy repülőgéppel utazhassunk.

Azelőtt sohasem repültem, és felszálláskor elég izgatott voltam. Kicsit féltem is, amikor a gép belement a felhőkbe, meg elkezdett rázkódní. Azt gondoltam, hogy lezuhan, ezért szüntelen arra kértem Istent, tartsa fent a levegőben a gépet. Örültem, amikor végre földet értünk! De azért jó lenne ismét repülni.“

Új otthon

„Az új iskolában sok új barátot szereztem. A tanítás francia nyelven folyik, de én tudok franciául. Néha együtt játszok velük, de ők játék közben a saját anyanyelvükön szoktak beszélni, és én ilyenkor nem értem őket. Ez természetes is. Nem tiszteletlenek, mert amikor megkérdem tőlük, hogy mit beszéltek, mindig elmondják nekem. Én már sokat megtanultam az ő anyanyelvükön, és elég jól megértem őket.

Mivel az iskolám az adventista egyetem közelében helyezkedik el, a legtöbb gyerek adventista. Vannak azonban a szomszédságomban nem adventista iskolatársak is. Sőt az osztályban is van egy nem adventista fiú, és én most azért imádkozom, hogy meglássa életemben Isten szeretetét, és elinduljon velem a gyülekezetbe, amikor majd meghívom.

Amíg Beninben éltem, beszéltem egy fiúnak Isten szeretetéről, és meghívtam őt az imaházba. Ő megkérdezte, milyen nálunk az istentisztelet, én azt válaszoltam neki, hogy jöjjön, és nézze meg. Eljött, megnézte, és tetszett neki. Többé nem kellett hívni az imaházba, mert magától is jött. Isten segített, hogy a benini barátomnak bizonyosságot tegyek az Ő szeretetéről, és most itt, Kamerunban is ezt akarom tenni.“

Dániel kiváló ötletet adott. Az emberek a szavainkból és a tetteinkből látják, mennyire szeretjük Istent. Ha Jézushoz hasonlóan kedvesek és szeretetteljesek vagyunk, az emberek meghallgatnak bennünket, amikor a hitünkről bizonyosságot teszünk. Amikor pedig átadjuk missziós adományainkat, akkor hozzájárulunk ahhoz, hogy az emberek megismerjék Isten szeretetét. Legyünk ezen a héten az életünkkel és az adományainkkal Isten szeretetének bizonyoságtévői.

Missziós sarok – Kamerun

- Az iskola, ahova Dániel jár, a Cosendai adventista egyetem közelében helyezkedik el, amely Kamerun központi részében, egy kisváros mellett fekszik.
- Az egyetem még új, és még nincs elég tanterme. Az emberek igyekeznek gyorsan felépíteni az épületeket,

ám szükségük van a ti támogatásotokra. E negyedév 13. Szombati adományai segítségével felemelik a természet-tudományi kar előadótermeit, ahol az egyetemisták több tudásra tehetnek szert, és jobban felkészülhetnek az istenszolgálatra.

Aktivitás

Banános fánk – nyugat-afrikai recept

12 csésze liszt

3 evőkanál cukor (lehet ízlés szerint)

¼ kávéskanál gyömbér

2 kávéskanál fahéj

2-3 tojás

1 csésze tej

5-6 közepes nagyságú, érett banán (összezúzva)

1 csésze földimogyoró (aki szereti)

Olaj a sütéshez

Porcukor (ízlés szerint)

Egy nagyobb edényben elkeverjük a lisztet, gyömbért, cukrot és fahéjat. Hozzáadjuk a tojást (egyenként) és habverővel lassan összekeverjük. Fokozatosan hozzáadjuk a tejet, és kevergetjük, amíg krémszerű tésztát nem kapunk (kb. 5 percig kevergetjük). Hozzáadjuk az összetört banánt és földimogyorót, majd 10-15 percig állni hagyjuk.

Az olajt 180-200°C fokra felmelegítjük. A felforrósított olajba ¼ csésze tésztát öntözünk. Amikor 2-3 perc múlva aranybarna színe lesz, a fánkot kanállal megfordítjuk a másik felére. Miután a másik felük is megsült, kivesszük és papíron lecsorgatjuk őket az olajtól. Addig sütjük, míg el nem fogy a tésztánk. Porcukorral meghintjük, és még melegen szolgáljuk. A fenti adagból kb. 20 fánkot süthettek.

6. „Kövess engem“

A mai történetünk a Nyugat-középfrikai Divízióban levő adventista iskolából érkezett. (Mutasd meg a térképen a divízióhoz tartozó országokat.)

Az első tanítási nap volt ez a nyugat-afrikai adventista iskolában. A gyerekek összegyűltek az udvaron, az eresz alatt levő asztal köré. Az asztalon ceruzák, törlőgumik, színesek, füzetek, szövegkijelzők és könyvjelzők szépen elrendezett halmazait látták. A könyvjelzőkön egy-egy Jézus kép volt látható, e szöveg kíséretében: „Kövess engem“.

A kilencéves Joyce (Dzsojsz) is ott volt a gyerekek között, akik suttogva kérdezték egymástól. „Ezt a felszerelést nekünk szánták?“ „És mit kell vele tenni?“ „Hű, de izgalmas!“ Megérkezett a tanító néni, és Joyce meg a társai nyugodtan állva hallgatták az értesítéseket és utasításokat.

Szórakoztató missziós terv

„Ma különös missziós terv van soron“, mondta a tanítónő. „Csomagokat készítünk az iskolai felszerelésekből, és olyan gyerekeknek ajándékozunk őket, akik nem ismerik Jézust.“ A gyerekek mindezt nagyon izgalmasnak találták.

A tanító néni minden gyerekeknek adott egy-egy díszes ajándékcacskót, és megkérte őket, sétáljanak el az asztal előtt, és az asztalon levő dolgokból tegyenek egyet-egyet a zacskóba. „A Jézus képével ellátott könyvjelzőt mindig a legvégén tegyék a zacskóba“, utasította őket. „Ez ugyanis egy meghívó a gyermekszombatiskolába.“

Joyce és a társai felsorakoztak az asztal mellett, és figyelmesen rágogták a felszerelést a zacskókba, a tanító néni pedig ez alatt az idő alatt elmondta nekik, hogy a falujukban sok gyereknek nincs elég pénze, hogy megvegye az eredményes tanuláshoz szükséges felszerelést.

Amikor a gyerekek megrakták és becsukták a zacskókat, a tanítónő fejet hajtott, és imádkozott. „Drága Istenünk, kérlek, mutasd meg a gyerekeknek, hogy kinek szeretnéd, ha eljuttatnák ezeket az ajándékcsomagokat. És áld meg azokat, akikhez eljutnak e

csomagok. Segíts nekik, hogy igyekezzenek majd jobban megismerni Téged! Jézus nevében kértük, ámen!”

Kinek adjam a csomagot?

„Gyerekek“, tette hozzá a tanító néni, „ha megkéritek rá, Isten megmutatja nektek, kinek kell eljuttatnotok a nálatok levő ajándékcsomagot. Amikor pedig majd átadjátok a gyerekeknek, mondjátok el neki, hogy Jézus szereti őt, és hogy a Barátjuk akar lenni. Hívjátok meg őt a szombatiskolába, és kínáljátok fel, hogy elkíséritek őt, amennyiben úgy dönt, hogy eljön.“

Iskola után Joyce vállára vette a táskáját, fogta az ajándékcsomagot, és hazaindult. Minden diáknál volt egy-egy ajándékcsomag. „Jézusom“, imádkozott a kislány, „segíts találnom valakit, akinek szintén meg kell tudnia, hogy te szereted őt. Ámen.“

Joyce a kezében levő csomagra nézett. Szívesen megtartotta volna a szép csomagot, de tudta, hogy Istennek terve van a csomaggal. *Kinek is adjam, töprengett. Lássuk csak, kit ismerek, akinek szüksége van iskolai felszerelésre, de nem ismeri Jézust?*

Joyce levette szemét a csomagról, és szétnézett az utcán. Egy kisiút látott, aki szembejött vele. A fiút Teónak hívták. Joyce elmosolyodott, mert már tudta, hogy kinek szánta Isten az ajándékcsomagot.

Gyermekadományok

- Afrikában sok család nem tudja megvenni a gyermekek számára az iskolai felszerelést. A gyermekek 13. szombati adományaiból iskolai felszerelést fognak vásárolni, amelyet majd a Nyugat-középafrikai Divízió adventista gyermekei odaadnak azoknak a barátaiknak, akiknek szükségük van rá.
- Miközben kiosztják a csomagokat, az adventista gyerekek meghívják nem adventista barátaikat a gyermekszombatiskolába, ahol majd megtanulják, hogy Isten szereti őket.
- Már ma kezdjétek el gyűjteni az adományt, hogy a 13. szombaton elhozhassátok az imaházba, és ez a terv is eredményesen megvalósuljon.

Aktivitás

Készítsetek iskolai ajándécsomagot

Vásároljatok elég iskolai felszerelést: ceruzát, törlőgumit, füzeteket, vallásos könyvjelzőket (lehetnek saját készítésűek, vagy nyomtatottak) és elég nagy zacskókat, hogy a gyerekek a szombatiskolai osztályotokból belerakhassák az ajándékokat. Készítsetek vagy rendeljete meg hívókat ezzel a szöveggel: „Gyere velem a szombatiskolába!“, írjátok rá az imaház címét, meg az istentisztelet kezdetének időpontját.

Minden gyerek készítsen ajándécsomagot, és maga döntse el, kinek fogja odaadni. Kérjétek meg a gyerekeket, hogy mindenképpen hívják meg őket személyesen is a szombatiskolába, és tegyétek hozzá, hogy talán a szállítást is meg kell szervezni a számukra, ha messzebb lakik a gyerek. Miután megtöltik a zacskókat, imádkozzatok, hogy Isten áldja meg a gyerekeket, akik elkapják az ajándékcacskókat. Mondjátok meg a gyerekeknek, hogy a következő héten majd el kell mesélniük, kinek adták oda a csomagot, és milyen választ kaptak.

7. Jó példát mutatni

A mai történetünk Ghánából érkezett. (Mutasd meg nekik Ghánát a térképen.)

Egy Elorm nevű kislány és a fivére, Mavuli, a ghánai Valley View adventista egyetemi központ területén él. Ők ketten ellenben a nem messzire levő, állami iskolába járnak, mivel az egyetem területén nincs adventista általános iskola.

Elorm

Amikor Elorm elindult az iskolába, az osztálytársnői közül néhányan észrevették, hogy Elorm más, mint a többi kislány. Például észrevették, hogy nem visel függőket, és megkérdezték, hogy miért. „Elmagyaráztam nekik, hogy Isten szerint nincs szükségünk függőkre azért, hogy szépek legyünk“, mesélte nekünk Elorm. „Isten

azt szeretné, ha belül is szépek lennénk, nem csak kívülről. A belső szépség a szívből jön.“

Egyszer Elorm tanító bácsija bejelentette, hogy bevezeti a szombati órákat. Elorm elmagyarázta neki, hogy ő nem fog eljárni ezekre az órákra, mert adventista hívő. A tanító kérlelte a kislányt, hogy ne maradjon ki az órákról, mert ezek segíteni fognak neki, hogy jobb eredménnyel vizsgázhasson az év végén.

Amikor az osztálytársai látták, hogy Elorm csak nem jön a szombati órákra, faggatni kezdték, hogy miért. A kislány elmagyarázta nekik, hogy szombatonként imaházba jár, és őket is meghívta a szombatiskolába. A legnagyobb meglepetésére és örömére, az egyik barátnője eljött az egyetemi imaházba, és néhány barátnőjét is magával hozta.

Isten erősíti a kislány hitét

Amikor elkezdődtek a szombati órák, Elorm megkérte néhány barátnőjét, hogy adják neki kölcsön a füzeteket. A kislányok azt kérdezték tőle, miért nem jött el ő maga, hogy jegyzeteljen a saját füzetébe? Elormnak ismét alkalma volt elmondania, hogy ő szombatonként Istent magasztalja az imaházban. Ekkor a barátnői kölcsönadták neki a füzeteket.

Amikor a tanító bácsi megtudta, hogy Elorm kölcsönkéri a barátnői füzetét, megkérdezte tőle: „Hogyan fogod mindazt megtanulni, ami a füzetben van, ha nem érted, hogy miről van szó?“ Elorm azt válaszolta, hogy Isten segíteni fog neki, hogy megértse a leckéket.

Az év végén, amikor a gyerekeknek vizsgázniuk kellett a különféle tantárgyakból, Elorm egészen jó osztályzatokat kapott. „Tudom, hogy Isten segített nekem jól levizsgázni, mivel tiszteltem Őt, és az Ő szombatját“, mondja a kislány. „Az osztálytársaim is megértették, hogy – habár nem jártam a szombati órákra – Isten segített nekem levizsgázni. Tudom, hogy ha bízik Istenben, akkor Ő támogat engem.“

Mavuli példája

Mavuli szereti a családi áhítatokat. Mavuli a személyes istentiszteleteket is szereti. „Kaptam a szüleimtől egy könyvet, amelyben a fiatalok reggeli áhítatához szóló szövegek vannak“, meséli a fiú. „E könyv segítségével tettem bizonyosságot a hitemről, az unokanővéremnek, Rozinának.

Rozina a szünidőt nálunk töltötte. Egyik reggel látta, hogy olvasom a reggeli áhítatra vonatkozó könyvemet, és megkérdezte tőlem, miről szól a könyv. Megmondtam neki, erre ő nagyon meglepődött, hogy ennyire érdekel engem az Istenről szóló könyv. Kérte, hadd olvassa el ő is, ezért minden reggel, miután elolvastam az aznapi részt, odaadtam Rozinának, hogy ő is elolvashassa. És neki is nagyon tetszett, akárcsak nekem.

Rozina már nem gyerek. Ő egy 21 éves lány. A családja azonban nagyon ritkán jár csak templomba, ezért úgy nőtt fel, hogy a vallást nem tartotta igazán fontos dolognak. Amikor azonban itt van nálunk, mindig eljön velünk az imaházba. Sőt, a péntek esti szombatkezdésre is eljön velünk. Amikor otthon kezdjük a szombatot, akkor is mindig csatlakozik hozzánk.“

Örvendezni - Jézusban

Rozina eleinte furcsállotta, hogy minden reggel és este istentiszteletet tartunk. De csatlakozott hozzánk, és én már észrevettem, hogy ő is változik. Boldogabb, vidámabb lett. Láttam milyen lelkesen készül péntekenként a szombatnapra. Mi ezekről a dolgokról soha nem beszéltünk neki; csak tettük azt, amit mindig teszünk, s ő osztozik velünk a „Jézusban való örömben”. Rájöttem, hogy a tetteim hatással vannak az emberekre, ezért mindig jól kell viselkednem.“

A következő szombatokon még más gyerekek történetét is meghallgatjuk, akik az adventista egyetem területén, vagy annak közelében élnek. Ebben a negyedévben, a 13. szombati adományaink hozzájárulnak az egyetemi imaház felépítéséhez, hogy még többen magasztalhassák benne Istent.

Néhány adat – Ghána

- Ghána az Atlanti-óceán partján fekszik, Elefántcsontpart és Togo között. Évtizedeken keresztül Aranypartoknak nevezték, mert sok aranyat termeltek.
- Ghána volt az első afrikai ország, amely függetlenítette magát a kolonizálóktól. Ghána ebben más országokat is támogatott.
- Ghána népe 100 különféle néphez és nyelvcsoporthoz tartozik. Az emberek nagy erőfeszítések árán őrzik a békét.

8. A tanár meglepetése

A mai történetünk Ghánából érkezett. (Mutasd meg nekik Ghánát a térképen.)

Audrey (Ódri) a ghánai Walley View (e. voli vju) adventista egyetemen él. Az egyetem területén nincs adventista általános iskola, ezért az adventista gyerekek, akik az egyetem területén vagy környékén élnek, állami iskolába járnak.

Audrey volt az egyetlen adventista diák az osztályában. Egy váratlan meghívás azonban mindent megváltoztatott. Az iskolában szombaton is tartottak órákat, de a kislány elmagyarázta az osztályfőnökének, hogy ő szombaton Istent magasztalja, ezért nem lesz jelen az órákon.

Az osztályfőnök tanácsolta, hogy jobban teszi, ha szombaton is eljön az iskolába, mivel így jobb eredményt érhet el a vizsgákon. Audrey azt válaszolta neki, hogy a szombat Isten napja, és ő tisztelni akarja Istent. Néhány osztálytársa pedig bosszantotta őt, amiért szombatonként nem jött el a tanításra.

Váratlan meghívás

Audrey hittantanára tudta, hogy a kislány adventista, és nem is lepte meg őt, hogy Audrey szombatonként nem járt el az óráira. Azon mégis meglepődött, hogy a kislány milyen jól megcsinálta az ellenőrzőket. Egyik nap megkérdezte őt a hittantanára, hogyhogyan ilyen jól ismeri a Bibliát? Audrey elmagyarázta neki, hogy ő és a barátai a szombatiskolában ugyanazokat a történeteket tanulmányozzák, ezért ismeri olyan jól a történeteket.

Egyik nap a hittantanára azokról az ellenőrzőkről beszélt, amelyeket egyes gyerekek nem jól írtak meg. Majd így szólt: „Ha szeretnétek jobbak lenni hittanból, talán jó lenne ha eljárnátok Audrey gyülekezetébe. Ő igazán jól ismeri a Bibliát.“ Audreyt ez meglepte, másrészt nagyon megtisztelőnek tartotta. Az osztálytársai közül néhányan megkérdezték, elmehetnek-e vele a szombatiskolába?

Most Audrey tanácstalanul állt előttük. Ő jó messzire lakott az iskolától, és nem tudta, hogyan vezethetné el a gyerekeket az egyetemi gyülekezetbe. Eszébe jutott azonban, hogy az iskolájuk

közéleben is van egy imaház. Ajánlotta nekik, hogy menjenek el abba a gyülekezetbe. Néhányan el is mentek.

Ebben az imaházban éppen evangéliumi sorozatot tartottak, és Audrey osztálytársai eljártak ezekre az előadásokra. A szombatiskolába is eljártak, és végül néhányan meg is keresztelkedtek. Az egyik kisfiú anyukája nem akarta, hogy a fia busszal járjon az imaházba, ezért ő maga vitte el a fiát, autóval. Ott maradt, végig hallgatta a prédikációt, amely az ő szívét is megérintette. Ez a fiú és az anyukája, még mindig eljárnak az imaházba.

Megszüntetett órák

A hittantanár észrevette, hogy azok a gyerekek, akik eljárnak az adventista imaházba, sokkal jobb jegyeket kapnak, mint azok, akik nem járnak. Ezért minden gyereket, aki csak szeretett volna elmenni az adventista imaházba, elengedett a szombati órájáról. Audrey most azért imádkozik, hogy nemsokára maga a hittantanár is eljöjjön az ő egyházába.

Isten, e nehéz helyzetet, a kislány és az osztálytársai javára fordította. Mára már minden osztálytársa tudja, mit tanít az adventista egyház, néhány barátja pedig már meg is keresztelkedett.

A 13. szombati adományaink egy része hozzájárul majd a Walley View egyetem területén egy új imaház felépítéséhez, hogy az iskolából és a környékről még sok ember eljöhessen ide, és megtudhassa, hogy Isten őt is szereti.

Néhány adat - Ghána

- Ghánának 23 millió lakója van, és Afrikában ez az egyik legsűrűbben lakott ország. Ghána lakosságának fele földműveléssel foglalkozik.
- Ghána hivatalos nyelve az angol, de a ghánaiak többsége a saját anyanyelvén beszél. Ghánában legelterjedtebb az akan-nyelv, amelyen a Ghána központi területén élő asanti négerek beszélnek.
- Az asanti négerek a fametsző ügyességükről és a szép „kente” ruháikról ismertek, amelyeket maguk szőnek szövőszéken, rikító aranyárga, barna, bordó és fekete színben.

Aktivítás

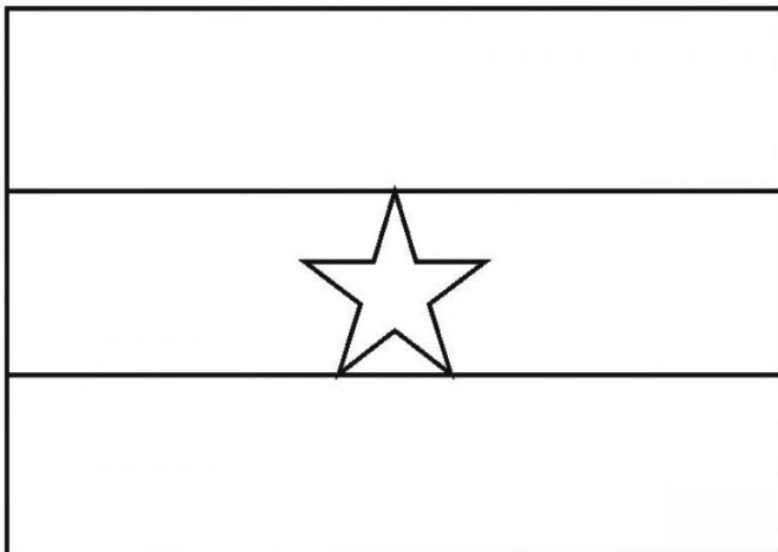
Ghána zászlója

A felső sáv piros.

A középső sáv sárga.

Az alsó sáv fekete.

A csillag is fekete.

9. Missziós területünk

A mai történetünk ismét Ghánából való. (Mutasd meg Ghánát a térképen.)

Kofi, Dávid és Elikem barátok. Ugyanabba az iskolába járnak. Mindhárman boldogan beszélnek hitükről az iskolatársaiknak. Az iskola az ő missziós területük.

Kofi

Kofi egyik barátja, Stefán, ugyancsak keresztyény, és az iskolában, amikor szünet van, bibliai témákról beszélgetnek. „A szombatról is beszélnek Stefánnak“, mondja Kofi. „Elmagyarázom neki, hogy Isten nem csak a zsidóknak adta a szombatot, hanem mindenkinek, Ádámtól és Évától kezdődően. Beszélék neki arról, hogy Isten hat napot adott a munkára, hogy a hetediket Vele tölthessük, magasztalhassuk Őt, és a családukkal együtt Istenért munkálkodhassunk.

Stefán még mindig nem érti teljesen a szombat szépségét, de már volt velem az imaházban, és tetszett neki ott. Máskor is el akar jönni. Imádkozom, hogy Isten adjon elég türelmet nekem Stefánnal, és hogy általam megérinthesse az ő szívét és elmondhassa neki, mit jelent Isten igaz követőjének lenni.“

Dávid

Dávid a tanító néninek beszél Istenről.

„Az iskolai hittanórán a tanító néni azt mondta nekünk, hogy Isten a bibliában említett tisztátalan állatokat mind megtisztította“, meséli Dávid. „Ennek alátámasztására Péter apostol álmát használta az ApCsel 10,11-ből. Az óra után én elmondtam neki, hogy Péter álma nem a tiszta és a tisztátalan állatokról szólt. Felolvastam neki ezt a szövegrészt a Bibliából, és elmagyaráztam, hogy Isten azt akarta tudatni Péterrel, hogy a pogányok nem tisztátalanok, ahogy a zsidók gondolják. Ezt követően a tanító néni rájött, hogy nem jól értelmezte a szöveget.

A szombatról is beszélgetni szerettem volna vele, de más gyerekek is odajöttek, és nem volt rá lehetőségem. Remélem, hogy az Úr ad majd máskor is lehetőséget, hogy ezt megtegyem. Ő tudja, hogy én és a barátaim, nem járunk a szombati órákra. Szeretném neki elmondani, hogy miért: Jézus vágya az, hogy szombatonként Vele időzzünk.“

Elikem

Elikem szeret énekelni, ezért csatlakozott az iskolai kórushoz. De ha a kórus szombaton tart próbát, vagy szombaton van fellépése, ő nem megy el. Van a kórusban még egy adventista fiú, Éli, aki szombatonként szintén nem szokott elmenni a próbákra. De a kórus nemrégiben énekelt egy iskola ünnepségen, és Éli apukája azt mondta

neki, hogy jó lenne, ha elmenne. Ő el is ment. Utána Éli megvallotta, hogy rosszul érezte magát, amiért elmulasztotta a szombatiskolát. „Én boldog voltam, hogy a szüleimre hallgatva nem mentem el az iskolai ünnepekre, hanem az imaházban voltam“, vallotta Elikem.

Kisfiúk, és kislányok, a bizonyágtevésnek sokféle módja van, és sokaknak beszélhetünk Isten szeretetéről. Ez a missziómunka része. De úgy is misszionáriusokká lehetünk, ha elhozzunk missziós jellegű adományainkat. Adományaink világszerte támogatják az embereket, akik elmondják másoknak, hogy Isten szereti őket, és azt akarja, hogy örökké Vele éljünk.

Missziós sarok

- Ghánában 350 000 adventista hívő él és jár el az istentiszteletre. Ez azt jelenti, hogy 69 emberre jut egy adventista. Egyházunk sok ghánai általános iskolát és néhány középiskolát támogat, és fenntartja a Walley View egyetemet, amely közvetlen a főváros, Akra mellet található.
- Ez az egyetemi központ az utóbbi években rohamosan fejlődött. Sok tanterem, hálóterem, étkezdé és irodaház épült. Csak még egy fontos épület hiányzik: az imaház.
- A 13. Szombati adományaink egy része az egyetemközpont kellős közepén épülő imaháznak nyújt anyagi támogatást.

Aktivitás

Beszéljünk akan nyelven

A Ghána központi részében élő asanti négek beszélnek az akan nyelvet.

Szavak

Áldott szombatot

Köszöntünk

Kérem

Kiejtése

hoMIda pa

akVAa-ba

mi-pa vu-cso

Köszönöm	mida vu aSZI
Igen	Ani
Nem	DAbi
Viszontlátásra	baibai

10. József és Mária kérése

József és Mária Ghána fővárosának, Akrának a szegénynegyedében él. (Mutasd meg Ghánát a térképen.) Amikor József iskolaköteles lett, a szülei beírátták őt az adventista iskolába, mert jó nevelésben akarták részesíteni.

József szeretett az adventista iskolában, s amikor megtudta, hogy a gyerekek szombatonként a szombatiskolába járnak, ő is szeretett volna oda járni. Így az anyukája, munkába menet mindig elkísérte őt az imaházba.

Élményei Istennel

József szeretett a szombatiskolában. Tetszett neki, hogy a szombatiskolai tanítónők a bibliai leckéket érdekessé tették a számukra. Amikor az anyukája délután, munka után elment érte, ő útközben, szüntelenül arról beszélt, amit aznap átélt és megtanult.

József meghívta a szüleit, hogy ők is látogassanak el a szombatiskolába, ők azonban azt mondták neki, hogy dolgozniuk kell, ezért mindig egyedül volt a imaházba. Szemlélte a barátait, akik a szülei mellett ültek az istentisztelet második részében. „Kérlek benneteket“, könyörgött József az apukájának és anyukájának, „menjünk együtt az imaházba.“

József csatlakozott az Élményszerzők klubjához, amely szombat délutánonként találkozott. Amikor az Élményszerzők külön műsorral léptek fel, József folytonosan meghívta a szüleit. Nekik azonban mindig dolgozniuk kellett, ezért ő állandóan egyedül ment.

„Akkor én se megyek“

Amikor József húga három éves lett, József elkezdte őt magával vinni az imaházba. Az anyuka mindig elvitte őket az imaházba,

és késő délután bement értük. S akkor Mária kezdte kérlelni az anyukáját, hogy menjen velük az imaházba.

Amikor Mária öt éves lett, egy alkalommal ismét kérlelni kezdte az anyukáját, hogy maradjon ott velük a gyülekezetben. Az anyuka ismét csak azt válaszolta, hogy dolgoznia kell. „Jól van“, mond Mária, „ha te nem mész az imaházban, akkor én se megyek.“ Mária szava hidegzuhanyként hatottak az anyukára. Az anyuka megpróbálta a kislányával megértetni: „Ha eljárók veled az imaházba, akkor te mit fogsz majd enni? Szombatonként is dolgoznom kell, hogy legyen elég ennivalónk a hét folyamán.“ De Mária csak tovább kérlete az anyukáját.

De nem csak Mária és József kérlete a szülőket. A hívők is gyakran meglátogatták és hívogatták őket. De ők sehogy sem akartak elindulni az imaházba.

S egyszer, amikor ismét könyörögtek a gyerekek, hogy a szülei is menjenek el velük az imaházba, az apukájuk megígérte, hogy elmegy velük. Mária és József nagyon boldog volt! Az imaházba József sok hívőnek bemutatja az apukáját. A gyerekek ott ültek mellette. A gyülekezeti vénék is szívélyesen köszöntötték őt, mivel már ők is sokszor megpróbálták meghívni a szombatiskolába.

Az apuka hétfőn visszatért a munkához, de a főnöke azt mondta neki, hogy a következő szombaton dolgoznia kell. A gyerekek most az édesanyjukat kérték, de ő csak nem akart elmenni.

Anya meglepetése

S akkor egyik pénteken azt mondta nekik az anyukájuk: „Holnap elmegyek veletek az imaházba.“ Mária és József majdnem hanyatt esett a meglepetéstől. Vajon komolyan gondolja az anyuka? Hát mégis elmegy velük? Vagy megint csak elvezeti őket az imaházig, és folytatja útját a munkahely felé?

Szombat reggel az anyuka segített a gyerekeknek felkészülni. Utána maga is felvette a legszebb ruháját, és elsétált a gyerekekkel az imaházba. Az imaházépületnél az anyuka nem köszönt el tőlük, hanem egyenesen bement velük az udvarba. Mária annyira boldog volt, hogy egész idő alatt az anyukája mellett akart ülni, még a gyermek-szombatiskolába se akart elmenni. József bent volt a

gyermekosztályban, de többször is benézett az imaterembe, hogy lássa, vajon anya és Mária ott van-e még?

Az anyuka rájött, hogy eddig mit mulasztott el: nem magasztalta Istent. Ezért továbbra is eljárt az imaházba. Egyszer, amikor megszűnt szombaton dolgozni, Isten őt megáldotta érte, és az öt napi munkáért megkapta ugyanazt a pénzt, mint amit azelőtt a hatnapi munkáért kapott.

Ekkor az anyuka és a gyerekek együtt kezdtek imádkozni az apukáért, hogy ő is adja át a szívét Istennek. Imádkozzunk mi is József és Mária édesapjáért. Tudjuk, hogy Jézus azt szeretné, ha a családok komplett a mennybe jutnának.

Missziós adományaink olyan iskolákat támogatnak, mint József és Mária iskolája. Ezekben az iskolákban sok gyerek talán először hallja azt, hogy Isten szereti őt, és most meg mindörökre a Barátja akar lenni.

Missziós sarok

- A Ghánában élő emberek sokféle valláshoz tartoznak. A lakósnak majdnem egynegyede azonban a hagyományos vallást követi, amely magába foglalja az ősök imádását és a varázslást. Minden ötödik ember viszont muzulmán, és ugyanennyi a protestáns keresztény. Olyan emberek is vannak, akik az istenhívést a hagyományos vallással kombinálják.
- Ghánában 350 000 adventista hívő él. Ez azt jelenti, hogy 69 emberre jut egy adventista. Imádkozzatok azért, hogy a ghánai hívők segíthessenek a barátaiknak és a szomszédjaiknak elmagyarázni, mennyire fontos, hogy kizárólag Istent imádjuk.

11. Bizonyágtevés Isten szeretetéről

(Kérjete meg három fiút, hogy adják elő ezt a jelenetet. Egyikük legyen Henry, a másik Clifford, a harmadik Carrington.)

Henry: Az én nevem Henry. Ő Clifford (a Cliffordot szereplő gyerekre mutat), ő meg Carrington (Carringtont szereplő gyerek felé mutat). Akrában élünk, Ghána fővárosában. (Mutasd meg Ghánát a térképen.) Clifford és én adventista családból valók vagyunk. A szombatiskolában megtanultunk, hogyan beszéljünk a barátainknak Isten szeretetéről, és hívjuk meg őket a szombatiskolába.

Clifford: Nyolc éves koromban meghívtam Robert nevű barátomat az imaházba. Tetszett ott neki, és néhány hétig el is járt. Utána a szülei is úgy döntöttek, hogy Róberttel együtt ők is ellátogatnak az imaházba. És nekik is tetszett itt nálunk. Rendszeresen eljártak az én gyülekezetembe, mindaddig, amíg el nem költöztek a városból. De az új lakhelyük közelében is találtak adventista imaházat, és most oda járnak. Nagyon boldog vagyok, hogy segítettem Róbertnek és a szüleinek, hogy megismerjék és megszeressék Istent.

Henry: Én egy másik városban éltem, és az ottani barátomat én is meghívtam az imaházba. Ő eljött, és a családját is elvezette. Annyit tudok, hogy ők továbbra is eljárnak az imaházba, de mivel mi elköltöztünk, többé nem találkozunk. Most, hogy már tudom, hogyan kell másokat meghívni az imaházba, nem tartom nehéz feladatnak!

Clifford: Akkor Carrington a szomszédságunkba költözött, és beiratkozott az én iskolámba. Összebarátkoztunk. Egyik nap Henry és én megkérdeztük őt, jár-e valamilyen templomba?

Carrington: Az volt a helyzet, hogy az anyukám az adventista iskolában kapott állást, ezért engem is oda íratott be. Tetszik neki az iskola, ahogy nekem is.

Clifforddal azonnal összebarátkoztam. Amikor Henry és ő megkérdezték tőlem, hogy járok-e valamilyen templomba, mondtam nekik, hogy még újak vagyunk itt, és még nem találtunk templomot, ahova eljárnánk. Ők meghívtak, hogy menjek velük az ő templomukba. Az anyukám egyezett vele, így magam is ráálltam.

Kezdetben egy kicsit lámpalázás voltam, mert még sohasem voltam adventista imaházban, és nem tudtam, hogy mit is várjak. De Henry és Clifford velem volt, így nem voltam egyedül.

Az imaház felé haladva, útközben beszéltem nekik a szombatiskoláról. A gyermek-szombatiskolában bibliai történeteket olvastunk, majd elbeszélgettünk róla. Utána énekeltünk. Boldog voltam, hogy útközben elmesélték, mi lesz a program, mert így még jobban felkeltették az érdeklődésemet.

Tetszett a szombatiskolában, és újra elkíváncoztam. Ahogy Clifford és Henry mondta, új barátokat is szereztem. Beszéltem édesanyámnak a szombatiskolai élményeimről, és őt is meghívta az imaházba. De ő privátórát tart szombatonként, és még nem tud eljárni. Remélem, egy nap mégis elindul velem az imaházba.

Boldog vagyok, hogy a barátaim meghívtak a szombatiskolába. Ők bemutattak engem az ő barátaiknak, és mindnyájuknak köszönhetően nagyon jól éreztem magam ott. Szeretek az imaházban, és ismét el akarok menni oda.

Henry: Látjátok? Könnyű beszélni másoknak Jézusról. Amikor pedig átadjuk missziós adományainkat, hozzájárulunk ahhoz, hogy még sokan megismerjék Isten szeretetét.

Missziós sarok

- Az adventista iskolák igazi misszióiskolák. Az adventista iskolába sok nem adventista gyerek jár. De megtanulják szeretni Istent, és a szüleiket is meghívják magukkal az imaházba. Így már sok gyerek meghívhatta a szüleit az imaházba, mivel őt is meghívták a barátai.
- A gyerekek még más gyerekeket is meghívnak. Ebben a negyedévben a gyermekek külön terve az lesz, hogy iskolai felszerelést tartalmazó csomagokat készítenek és ajándékoznak a rászorulóknak. Ez segít majd az adventista gyermekeknek, hogy gyakorolják a hitükről való bizonyágtevést.

Aktivitás

Számok akan nyelven

Számok	Kiejtésük
egy	ba-uKO
kettő	mienU
három	mienSZA
négy	nan
öt	num
hat	n-SZla
hét	n-SZON
nyolc	n-vavKI
kilenc	n-KRON
tíz	du

12. A bizonyágtézés ideje

Ghánában a szombatnap olyan, mint nálunk. (Kérd meg valamelyik gyereket, mutassa meg a térképen Ghánát.) A Walley View egyetlen levő gyülekezetben a gyerekek a szombatiskolát egy tanteremben tartják.

A gyerekek néha elmesélik, mit tett értük Isten. Ma egy kisfiú és egy kislány fogja elmondani a szombatiskolájában, és egyben nekünk is, hogy milyen áldásos élménye volt Istennel..

Emanuéla imája

“Emánuelának hívnak, és kilenc éves vagyok. Éveken át imádkoztam egy testvéremért. Anya elmesélte nekem, hogy a születésem után azt mondták neki, hogy nem lehet több gyermeke, de én megkérdeztem tőle, hogy imádkozhatok-e érte, hogy ismét lehessen kisbabája. Azt mondta, hogy imádkozhatok. Ezért én mindig úgy imádkoztam, hogy ha Isten akarata szerint van, akkor legyen nekem is egy kistestvérem.

Naponta imádkoztam, meg mindig, amikor csak láttam egy kisbabát az utcán. Soha nem adtam fel. Folytattam az imádkozást.

Egyszer anyukám mosolyogva várta az ajtóban, hogy hazaérjek az iskolából. Elújságolta, hogy kisbabája lesz. Annyira boldog vagyok, hogy Isten válaszolt az imámra, és egy újabb kisbabával szaporodhatott a családom. Láttam, hogy a szüleim is boldogok. Mindig mosolyogtak.

És akkor egyik nap megszületett a kishúgom. Mindenben segíték az anyukámnak, mert ő most nagyon elfoglalt a kisbaba körül, akit kikönyörögtem Istentől a számunkra. Majd ha kicsit nagyobb lesz, akkor a hátamon fogom vinni őt, ahogy itt Afrikában szokás. És amikor még nagyobb lesz, akkor majd naponta felolvasok neki, Jézusról szóló énekeket fogok neki énekelni, és megtanítom a bibliaversekre, amelyeket fejből tudok.

Köszönöm Istennek, hogy meghallgatta az imámat, és a szüleim imáját, mert ők is imádkoztak a kisbabáért. Isten olyan jó hozzánk!”

Dávid bizonyágtétele

„Az iskola, ahova én járok, nagyon igyekszik kiemelkedni. Hogy a diákok jobb eredményeket kapjanak a tudásfelmérőn, az iskolánk szombatokként is tart bizonyos órákat. Az osztályfőnök azt akarta, hogy én is eljárjak ezekre az órákra, de mondtam neki, hogy nem tehetem, mert Isten elkülönítette és megszentelte a szombatot, ezért nekünk is úgy kell megtartani, ahogy ő parancsolja. Mondtam neki, hogy semmi olyat nem akarok tenni, ami elválasztja Istentől a gondolataimat.

A gyerekek is néha megkérdezik, hogy miért nem jövök szombaton, nekik is azt válaszolom, amit az osztályfőnöknek mondtam – a szombat Isten szent napja, amelyet Ő vele kell eltölteni, imaházba menni és dicsőíteni Őt.

Meghívtam az osztályfőnökömet, hogy látogasson el az imaházunkba, és ő megígérte, hogy eljön. Imádkozzunk azért, hogy ő is szeresse Istent, ahogy én szeretem.“

Felhívás

Gyerekek, ha elmeséljük másoknak, mit tett Isten az életünkben, akkor misszionáriusok vagyunk. Akkor is misszionáriusok vagyunk, amikor minden héten átadjuk a missziós adományainkat a szombatiskolában. Az adományaink segítségével sok ember, olyanok is, akiket nem ismerünk, megtudhatja, hogy Isten szereti őt.

Missziós sarok

- A következő szombat a 13. szombat. A felnőttek és a gyerekek világszerte hozzák majd különös adományaikat, hogy felépülhessen a ghánai imaház és a kameruni adventista egyetem természet-tudományi karát befogadó épület, és hogy segítsenek a gyerekeknek, hogy megvegyék és becsomagolhassák az iskolai felszerelést tartalmazó ajándékaikat, a szombatiskolai meghívóval együtt.
- Ha még nem tették meg, most mindenképpen nézzétek meg az Adventist Mission DVD-t.

A 13. szombati műsor

Ha a gyerekosztály a felnőttek előtt fog szerepelni, akkor:

- Gyakorlatok be egy vagy több éneket ebből a negyedéből, amelyet műsor alatt, vagy az adománygyűjtés idején fogtok előadni.
- A szülőket egy cédulával emlékeztessétek a gyermekek műsorára, a gyerekeknek meg szóljatok, hogy szeptember 25-én hozzák el a missziós adományaikat.
- Mialatt begyűjtitek az adományt, emlékeztessétek a hívőket, hogy adományaik világszerte Isten művének fejlesztésére szolgálnak, és hogy a 13. adományaik egynegyede közvetlen a Transz-Európai Divízióba megy. Ezeket az országokat megtalálják a bibliatanulmányaik hátlapján. A gyerekeket is emlékeztessétek a gyermektervre: Bibliát a pakisztáni, az izraeli és a szudáni gyerekek részére.
- Ha a gyerekek nem fognak a felnőttek előtt szerepelni, akkor készítsétek el, és adjátok elő a következő történeteket a gyermekosztályban, a missziós rész alatt.
- Használjátok a következő programot az osztályotokban.
- A gyerekeket is emlékeztessétek, hogy hozzák el a 13. szombati adományaikat, Számoljátok meg, és mondjátok el a gyerekeknek, hogy mennyi gyűlt össze a negyedév

folyamán, és mennyi a 13. szombaton. Dicsérjétek meg őket, és mondjátok el nekik, hogy az adományaik sok gyerek életét fogják megváltoztatni, és szebbé tenni.

(Ha jónak látjátok, készítsetek el egy ajándékcsomagot iskolai felszereléssel, amelybe beletesztek egy ceruzát, törlőgumit, faszínt, füzetet, Jézus képpel ellátott levonót vagy könyvjelzőt. Mutassátok ezt meg a gyerekeknek a műsor idején, a megfelelő pillanatban.)

Egy ajándék – a számodra

Az utóbbi három hónapban honnan is jöttek a távoli hírek? (Válaszoljon valamelyik gyerek) Igen, a Nyugat-középafrikai Divízióból. (Mutasd meg a divíziót a térképen. Sorolj fel néhány országot ebből a divízióból.) A távoli hírek két országból jöttek. Ki tudja megmondani? (Válaszoljanak a gyerekek, és nevezzék meg Kamerunt meg Ghánát.)

A történeteink arról szóltak, hogyan tesznek a gyerekek bizonyosságot a hitükről. Nézzük csak meg, tudjuk-e még, hogy kiről is volt szó ebben a negyedévben.

Vanessza

Vanesszáról hallottunk, aki Kamerunban él. Arra vágyott, hogy legjobb barátnője, Glades is megértse az ő hitét ezért meghívta őt a szombatiskolába. Gladesnek nagyon tetszett ott, és ismét el akart menni a szombatiskolába, még akkor is, amikor az anyukája nem akarta elengedni. Vanessza azonban azt tanácsolta, hogy az anyukát mindenképpen tisztelni kell. Glades anyukája nagyon meglepődött, amikor látta, hogy a kislánya, milyen engedelmes lett, ezért úgy döntött, hogy ő is ellátogat a szombatiskolába. Ebből a történetből megtanultuk, hogy amikor engedelmesek vagyunk, és amikor tiszteljük egymást, ezt az emberek mindenképpen észreveszik. Ma már Glades és az anyukája együtt jár az imaházba Vanessza családjával.

A kígyó

A második történetünk egy váratlan látogatóról szólt, aki belopakodott Klaudia otthonába. Emlékszik-e valaki, hogy ki volt ez

a látogató? (Egy kígyó.) Amikor a kislány anyukája felfedezte a kígyót a cipők között, nagyot kiáltott, mire átszaladt a szomszédember, és gyorsan végzett a kígyóval. Ez a család ismét megállapította, hogy Isten vigyáz rájuk. Klaudia azért mesélte el ezt a történetet nekünk, hogy mi is emlékezzünk arra, hogy amikor szükségünk van rá, Isten mindig a segítségünkre siet.

Patrícia

Volt egy történetünk egy Patrícia nevű kislányról, akinek súlyos betegsége volt. Amikor meghalt az anyukája, az apuka és a nagyanyja állami iskolába akarta őt járatni, de az oda járó gyerekek mindig kerülték őt. Patrícia kérte az apukáját és a nagymamáját, hadd mehessen vissza az adventista iskolába, ahol a tanárok és a gyerekek is nagyon kedvesek hozzá. Isten meghallotta a kérését és megadta neki, hogy adventista iskolába járhasson. Így, amikor rosszul van, a barátai a segítségére sietnek; nem csúfolják, nem nevetik ki. Patrícia osztálytársai ezzel a cselekedetükkel Isten szeretetét tanúsítják iránta. Igaz?

Rodrigo

Rodrigo nem járhatott tovább az iskolába, ahova addig járt, ezért az anyukája beíratta az adventista iskolába. Rodrigo nem sokat tudott Istenről, de a család, ahol él, és az osztálytársai segítettek neki, hogy rövid időn belül sok mindent megtanuljon Istenről. Ma Rodrigo a nővéreinek és az édesapjának tesz bizonyosságot Istenről.

Mavuli

Mavuli és a családja a ghánai adventista Walley View egyetem területén él. Amikor a nála sokkal idősebb unokatestvére meglátta, hogy olvassa a fiatalok áhítatkönyvét, kölcsönkérte tőle, hogy ő is elolvassa. Miután befejezte a napi témát, az unokatestvérenek is odaadta. Neki tetszett a könyv, ezért tovább olvasta. Nemsokára csatlakozott Mavuli családjához a reggeli és esti áhítaton, nem sokkal később a gyülekezetbe is elkezdett járni. Mavulinak nem kellett sokat beszélnie, és győzködnie az unokanővérét, hogy kövesse Istent; elég volt, hogy jó példával járt elől, és ez meggyőzte a lányt, hogy Isten szereti őt, és a legjobb barátja akar lenni.

Mária és József

Mária és József testvérek. Ők adventista iskolába járnak, habár a szülei nem adventisták, amikor a gyerekeket beíratatták az adventista iskolába. Az első osztálytól fogva József szeretett az adventista iskolába és a mellette levő gyülekezetben. Ő és a kishúga gyakran meghívták a szüleiket az imaházba. Elég sok idő eltelt, mire az anyuka elhatározta magát, hogy ő is elmegy az imaházba. Nagyon meglepődött azon, mennyire szereti magasztalni Istent. Az anyuka mára már csatlakozott az egyházunkhoz, és most mindnyájan azért imádkoznak, hogy az apuka is megtegye ugyanezt.

Ajándékcsomag

És hallottunk Joyceról (Dzsojszról) is, aki szintén adventista iskolába jár. Iskolájában egyszer valami különös dolog történt. A gyerekek összegyűltek az udvaron levő nagy asztal köré. Szép ajándékzacskókat kaptak, és megkérték őket, hogy az asztalon levő dolgokból tegyenek egyet-egyet a zacskóba. Ki emlékszik, mi mindent tettek a zacskóba? (Mondjanak a gyerekek egy-egy iskolai felszerelést.) Igen, tehát iskola felszerelést rakta a zacskókba – füzetet, ceruzát, törlőgumit, színeseket, szövegkijelzőket, és Jézusképpel ellátott könyvjelzőket. Miután megtöltötték a zacskókat, a gyerekeknek haza kellett vinniük. De milyen céllal kellett hazavinniük? (Mondja meg valamelyik gyerek.) Olyan nem adventista barátoknak kellett adniuk, akiknek nincs pénzük megvenni az iskolához szükséges felszerelést. Emlékeztek-e, hogy milyen feladattal bízták meg őket? Igen, meg kellett hívniuk a szombatiskolába, ahol majd jobban megismerik Istent.

Dina szeretet-csomagja

Egy Dina nevű kislány azért imádkozott, hogy Isten segítségével rájöjjön, kinek ajándékozhatná a csomagot. Ekkor eszébe jutott egy kisleány, Izrael, aki nem Dina iskolájába járt. Minél többet gondolt rá, annál inkább vágyott arra, hogy neki adja a csomagot. Másnap felkereste őt, és elmondta neki, hogy van egy meglepetése a számára. Izrael kíváncsi volt, hogy mi lehet az. Dina gyorsan átadta neki az ajándékát.

„Ezt neked hoztam“, mondta. „Segít majd, hogy könnyebb dolgod legyen az iskolában. Van benne egy üzenet is arról, hogy Isten szeret téged, és azt akarja, hogy jobban megismerd Őt. Erre akkor kerülhet sor, ha eljössz velem a szombatiskolába.“

Izrael tágra nyílt szemmel szemlélte a zacskó tartalmát. Mint egy újévi csomag! A zacskóban új ceruzát, törőgumit, füzetet és színeseket látott. Itt volt egy könyvjelző is, amelyen Jézus képét látta és az üzenetet: „Jézus szeret téged“, a másik felén meg Dina meghívását a szombatiskolába. Mosolyogva köszönte meg Dinának a kedvességét.

Képzeljétek el, hogy egy ilyen, iskolai felszerelést tartalmazó ajándécsomag mekkora változást vihet egy afrikai gyermek életébe! Mi nem küldhetünk ilyen ajándécsomagokat Afrikába, mert az sokba kerülne. De átadhatjuk a negyedév végi adományainkat, amelyekből az afrikai tanítók megvásárolhatják az iskola felszerelést az ottani gyerekeknek, az adventista gyerekek pedig majd elviszik nekik. Megajándékozhatják vele az ismerősüket vagy barátjukat, ahogy Joyce és Dina is tette.

Ez is egyik módja annak, hogyan segíthettek más országokban élő gyermekeknek abban, hogy megismerjék Isten szeretetét, és a mi adventista családunk egyre nagyobb legyen. Mialatt ma délelőtt átadjuk missziós adományainkat, imádkozzunk azért, hogy sok zacskó megtelhessen „szeretetsomaggal” és szombatiskolai meghívóval.

(Az adomány előtt imádkozzatok.)

(Ezzel a tervvel kapcsolatban képeket találtok a www.AdventistMission.org honlapon. Kattintsatok a „Resources” és a „Children’s Activities” opciókra, majd menjetek a III. negyedévre. Keressétek meg a „Project Photos” dokumentumot.)

Aktivitás

Énekek

Francia nyelven

Zsezi mem („Engem szeret Jézusom”, csak a refrén)

Ui, Zsezi mem,

Ui, Zsezi mem,

Ui, Zsezi mem,

La Bibl m le di.

„Bog dobar je”

Dje e szi bon

Dje e szi bon

Dje e szi bon

E szi bon pur mua

Akan nyelven

Engem szeret Jézusom (teljes ének)

Je zu do mi mi nim je

kre u kron kron kre mi sa

mo ta fo an so vo no

mi jem mo na o-no je den

Refrén:

Jev je zu do mi

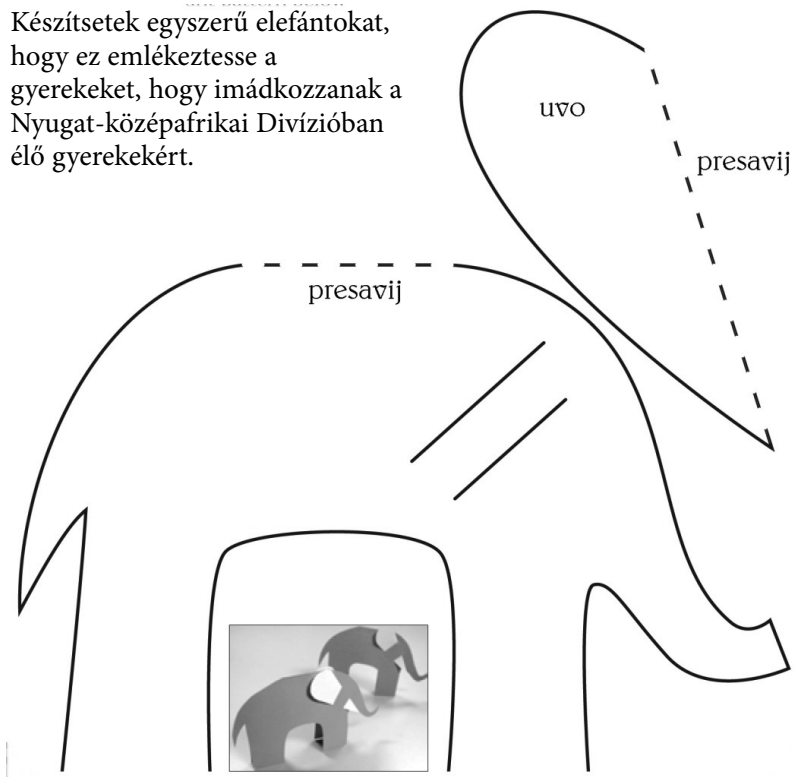
Jev je zu do mi

Jev je zu do mi

kre-u kron kron kre mi sa

Elefántos imaemlékeztető

Készítsetek egyszerű elefántokat, hogy ez emlékeztesse a gyerekeket, hogy imádkozzanak a Nyugat-középfrikai Divízióban élő gyerekekért.

Egy-egy elefánthoz szükségetek lesz:

1 ív színes kartonlapra

1 ív kontraszt-színű kartonlapra (a fülek és az agyarak számára)

1. Az elefánt modelljét rajzoljátok át a kiválasztott és félbehajtott kartonlapra.
2. Vágjátok ki az elefántot, de az áthajtásnál ne bántsátok. Borotvapengével vagy más éles eszközzel vágjatok rést a füleknek és az agyaraknak. (A gyermektanító végezze el a műveletet.)
3. Vágjatok ki kontrasztszínből két szívet, és hosszában hajtsátok be őket. Minden szívre írjátok rá az üzenetet, és illesszétok be az elefánt fején levő bevágásba.

Az üzenet lehet az egyik szíven: „Imádkozz a nyugat-középfrikai gyerekekért“ a másik szíven: „Adakozz a nyugat-középfrikai gyerekekért“.

Ételreceptek

Jam gombócok – Nyugat-afrikai recept

A jam egy alapanyag Nyugat Afrikában, amelyből különféle ételeket lehet készíteni. Az afrikai jam egy csőszerű, hosszú gyökére, akár 90 cm is lehet, halványsárga vagy barna a héja. Főtt állapotban olyan ízű és összetételű, mint a mi fehérburgonyánk. Ebben az ételreceptben a jamot fehérburgonyával helyettesíthetjük.

- 4 csésze főtt burgonyapüré
- 1 aprított vöröshagyma
- 3 közepes nagyságú paradicsom
- ¼ csésze földimogyoró-olaj
- 2 kávéskanál borsfű
- 2 kávéskanál só
- 1 kávéskanál törött paprika
- 2 felvert tojás
- liszt
- 12 csésze olaj, a sütéshez

A fele hagymát és paradicsomot egy kis földimogyoró-olajon megdinszteljük, hogy megpuhuljon. Fűszerezzük a fenti fűszerekkel. A megdinsztelt hagymát és paradicsomot ráöntjük a burgonyapürére, majd hozzáadjuk a maradék hagymát, paradicsomot és felvert tojást. Jól elkeverjük. Lisztezett deszkára önjük. Olajos kézzel gombócokat formálunk. Előre felmelegített (180-200°C) olajban aranysárgára sütjük. Papíron lecsorgatjuk és melegen tálaljuk. Ez a mennyiség 6-8 adagnak elegendő.

Kókuszos-rizs

- 4 evőkanál olaj
- 1 apróra vágott vöröshagyma
- 4 evőkanál paradicsompüré
- 5 csésze kókusztej
- 4 vagdal sárgarépa
- 2 aprított zöldpaprika

2 kávéskanál borsfű
 1 kávéskanál különféle fűszer
 2 karikákra vágott, friss chili
 3 csésze hosszúszemű rizs
 Só, ízlés szerint
 Kókuszreszelék

Forró olajon megdinszteljük a hagymát (2 percig). Hozzáadjuk a paradicsompürét és két percig főzzük, állandóan kevergetve. Felöntjük a kókusztejjel, jól elkeverjük és megvárjuk, míg felforr. Beletesszük a sárgarépat, paprikát, fűszert, chilit és rizst. Sózzuk ízlés szerint, és megfőzzük. Lefedjük, és lassú tűzön megfőzzük, amíg a rizs a lé nagy részét beissza (úgy 20 percig). Kókuszreszeléssel díszítjük és tálaljuk. Nyolc adag van belőle.

Nyugat-középfrikai Divízió			
Uniók	Imaházak	Hívők	Lakosság
Közép-afrikai	976	128,321	38,828,000
Kelet-nigériai	474	157,900	45,902,000
Ghánai	1 119	348,855	23,947,000
Északnyugat-Nigériai	357	113,665	102,169,000
Sahel	154	42,491	107,850,000
Nyugat-afrikai	107	43,667	10,951,000
Összesen	3,187	834,899	329,647,000

A 2009. 08. 01-ig feljegyzett statisztika alapján.

Tervek:

1. Imaház a Walley View egyetemen, (Akra, Ghána)
2. Épületek a természet-tudományi kar elhelyezésére a kameruni Cosendai adventista egyetemen
3. GYERMEKEK TERVE: Iskolai felszerelés

Tartalom

Kamerun

5. Sok baj van Gladesszel / július 2
7. Kígyó! Kígyó! / július 9
10. Patrícia imája / július 16
13. Rodrigó új iskolája / július 23
15. Dániel kalandjai / július 30

Gyermekterv

18. „Kövess engem“ / augusztus 6

Ghána

20. Jó példát mutatni / augusztus 13
23. A tanár meglepetése / augusztus 20
25. Missziós területünk / augusztus 27
28. József és Mária kérése / szeptember 3
31. Bizonyágtevés Isten szeretetéről / szeptember 10
33. A bizonyágtevés ideje / szeptember 17
35. 13. Szombati műsor / szeptember 24
40. Aktivitások

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.

Előkészítette: Pripremljeno u Odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Felelős: Ana Grujičić

Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2011
Istentiszteleti használatra